

ALERT PODATKOWY

Aport zabudowanych nieruchomości może być dla VAT traktowany jak dostawa gruntu

Luty 2019 r.

wyrok NSA z 31 stycznia 2019 r.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 31 stycznia 2019 r. (sygn. I FSK 1874/16) wskazał, że wniesienie do Spółki aportu w postaci gruntu zabudowanego budynkami, będzie dla celów podatku VAT traktowane jak dostawa gruntu, jeżeli Spółka uprzednio poniosła wydatki na budowę budynków posadowionych na tym gruncie i faktycznie nimi władała przez wniesieniem aportu.

Stan faktyczny sprawy

Województwo wystąpiło z wnioskiem o udzielenie interpretacji w sprawie opodatkowania podatkiem VAT wniesienia aportu do Spółki. Przedmiotem aportu miała być nieruchomość zabudowana, na której Spółka uprzednio wybudowała infrastrukturę kolejową i którą obecnie Spółka eksploatuje. Spółka wykorzystuje zarówno grunt jak i posadowione na nim budowle na podstawie umowy użyczenia zawartej z Województwem. Wartość akcji Spółki objętych za przedmiotowy aport została skalkulowana przy jedynie uwzględnieniu wartości gruntu. W związku z powyższym, zadano pytanie, czy aport powyższych nieruchomości, wnoszonych przez Województwo do Spółki, podlegać będzie zwolnieniu z VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 10a ustawy o podatku VAT.

Zdaniem Województwa, aport gruntu wraz z budowlami, które wybudowała Spółka będzie zwolniony z opodatkowania VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 10a ustawy o VAT. Swoje stanowisko Województwo uzasadniło, iż w przypadku dostawy budynków lub budowli związanych trwale z gruntem z podstawy opodatkowania nie wyodrębnia się wartości gruntu, to znaczy, że również dostawa gruntu jest zwolniona z podatku.

Interpretacja Dyrektora Krajowej Izby Skarbowej

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej (DKIS) w Bydgoszczy w interpretacji z 10 grudnia 2015 r. sygn. ITPP2/4512-1043/15/RSW uznał, stanowisko Województwa za nieprawidłowe. Organ wskazał, że przedmiotem aportu nie będą nieruchomości wraz z budowlami, lecz jedynie sam grunt, na którym te budowle posadowiono. Swoje stanowisko uzasadnił faktem, iż nie dojdzie do faktycznego przeniesienia władztwa budynków, a przedmiotem dostawy będzie jedynie grunt.

Stanowisko WSA

WSA w Gdańsku w wyroku z 6 lipca 2016 r. sygn. I Sa/Gd 471/16, oddalając skargę Województwa, uznał stanowisko DKIS za prawidłowe. W uzasadnieniu wyroku WSA wskazał, że mimo przewidzianej w przepisach Kodeksu Cywilnego (KC) nierozłączności gruntu i budynku, który nie stanowi odrębnego przedmiotu własności, nie oznacza, że taką dostawę na gruncie ustawy o VAT należy traktować jako jednorodną dostawę gruntu z budynkiem. Jednocześnie Sąd przywołując art. 29a ust. 8 ustawy o VAT, który stanowi, że w przypadku dostawy budynków trwale z gruntem związanych z podstawy opodatkowania nie wyodrębnia się wartości gruntu wskazał, że przepis znajdzie zastosowanie wówczas, gdy podatnik w ramach jednej transakcji dokonuje dostawy dwóch różnych towarów - budynku oraz gruntu. W zaprezentowanym stanie faktycznym takie zdarzenie nie miało miejsca, gdyż doszło do przeniesienia władztwa jedynie nad gruntem.

Województwo wniosło skargę kasacyjną od powyższego wyroku.

Wyrok NSA

NSA rozpoznając powyższą sprawę, nie zgodził się ze stanowiskiem Województwa i wyrokiem z 31 stycznia 2019 r. sygn. I FSK 1874/16 oddalił skargę. Uzasadniając wyrok NSA podzielił stanowisko DKIS i WSA. Odnosząc się do istoty sporu, NSA wskazał, na decydujący jego zdaniem fakt „przeniesienia prawa do rozporządzania rzeczą jak właściciel”. W przedmiotowej sprawie nie można mówić o przeniesieniu władztwa nad wybudowanymi i eksploatowanymi przez Spółkę nieruchomościami, jako że władztwo to Spółka już posiadała. Dodatkowo na słuszność takiego podejścia wskazuje fakt skalkulowania ceny transakcji w taki sposób, by obejmowała ona jedynie wartość samego gruntu. Dlatego też NSA uznał, że przedmiotem aportu były jedynie grunty, a zatem zwolnienie z podatku VAT, przewidziane w art. 43 ust. 1 pkt 10a ustawy o VAT nie znajdzie zastosowania.

Komentarz

W zaprezentowanym wyroku NSA, oddalając skargę kasacyjną, potwierdził stanowisko uniemożliwiające zastosowanie zwolnienia z podatku VAT podatnikowi. Jest to podejście o tyle kontrowersyjne, jako że, co do zasady, grunt dzieli los budynków na nim posadowionych. W przedstawionym wyroku Sąd przyjął fikcję, że w ramach powyższej transakcji doszło do przeniesienia jedynie władztwa nad gruntem niezabudowanym. Przyjęcie takiego rozwiązania skutkuje zdecydowanym ograniczeniem prawa podatnika do skorzystania zwolnienia z podatku VAT, przy jednoczesnym pominięciu istotnych elementów stanu faktycznego, tj. władztwa prawnego zarówno nad gruntem i budynkami na nim posadowionymi.

W razie potrzeby, służymy Państwu pomocą w zakresie bardziej szczegółowego omówienia przedmiotowych zagadnień.